

Una sentència declara il·legal la cessió de la gestió de les emissores municipals de titularitat pública a empreses externes

Nombrosos ajuntaments es troben en situació il·legal per adjudicar a empreses privades la gestió de les emissores municipals de titularitat pública.

Aquesta sentència arriba després de la impugnació via contenciosa-administrativa de l'Associació Catalana de Ràdio, A.C.R., que aplega la totalitat del sector radiofònic privat a Catalunya

L'adjudicació de les emissores municipals de titularitat pública a empreses privades, mitjançant concurs o conveni, és una situació que s'està produint darrerament i que resulta preocupant i de greus conseqüències ja que desnaturalitza l'objectiu de la radiodifusió pública de proximitat.

Es tracta d'una modalitat de gestió expressament prohibida per l'ordenament jurídic ja que, per imperatiu de la legislació audiovisual de Catalunya, les emissores locals (en quan a serveis públics) han de ser necessàriament gestionades de forma directa pels ens públics. De manera que constitueix una il·legalitat adjudicar-ne la gestió a un particular com fan, entre d'altres, els ajuntaments de Girona, Sant Pol de Mar i Tremp.

Davant d'aquesta situació, l'**A.C.R.** s'ha vist obligada, en defensa de la legalitat i dels legítims interessos dels seus associats, a impugnar en via contenciosa-administrativa aquestes adjudicacions. I ha recaigut la primera sentència, esdevinguda ferma, dictada per un Jutjat Contenciós-Administratiu que declara il·legal qualsevol forma de gestió indirecta del servei de radiodifusió pública local quan atribueixi el gruix de la

gestió a l'adjudicatari privat sense que desmereixi aquesta conclusió el fet de que l' "Ajuntament es reservi un cert control sobre l'emissora".

La sentència estableix que:

"Es evidente que el acto es contrario al Ordenamiento, porque la gestión directa propugnada por la norma, muy anterior al Convenio, no se ve respetada en absoluto en el articulado del mismo, que cede la gestión íntegra, aunque sometida a un cierto control, a la asociación firmante. (...)

Se considera en el presente caso que, dada la redacción de la legislación aplicable, que concibe, como es de ver, las concesiones de espacio radioeléctrico como bienes intransmisibles que sólo pueden ser gestionados directamente, concurre causa de nulidad tanto objetiva como subjetiva en el Convenio suscrito. Ello porque ni la frecuencia radiofónica era transmisible en su gestión a un tercero que no estuviera incluido en las formas de gestión directa previstas en el art. 85.3 de la Ley de Bases de Régimen Local, ni la parte receptora de la gestión era una entidad de las previstas en dicho precepto (singularmente, no era una entidad mercantil de capital íntegramente municipal). Por lo tanto, no era posible que adquiriera facultades de gestión sobre una frecuencia de radio quien lo hizo, y la nulidad, previos los correspondientes trámites, debió ser declarada por el Ayuntamiento. En este punto, pues, ha de estimarse la demanda".

(Sentencia del Juzgado de lo Contencioso-Administrativo núm. de Tarragona de fecha 20 de diciembre de 2019).

L'**A.C.R.** considera que aquesta doctrina jurisprudencial, no susceptible de recurs, ha de ser aplicada pels ens locals i controlada per les administracions competents i, especialment, pel Consell Audiovisual de Catalunya, que ha de vetllar pel compliment de la legislació audiovisual tan pel sector privat com pel sector públic autonòmic i local.